

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg J.F. Kennedyja 11

P-1828/2024

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Maji Jurovicki, u pravnoj stvari tužitelja DRUGA FUNDACIJA SPV d.o.o., OIB: 25132169807, Zagreb, Lonjička ulica 2A, zastupana po punomoćniku Ivan Župan, odvjetnik u OD Župan & Antunović d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika HRVATSKA POŠTANSKA BANKA d.d., OIB: 87939104217, Zagreb, Jurišićeva ulica 4, zastupana po punomoćniku Ivo Šućur, odvjetnik iz Zagreba, Ribnjak 40, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 19. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 9. lipnja 2026.

presudio je

I. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 5. Ugovora o kreditu br. 312418 i osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama od 31. siječnja 2008., sklopljenog između pravnog prednika tuženika VOLKSBANK d.d., kao kreditora i Stjepana Filipića kao korisnika kredita, koja nosi naziv „naknade“, u dijelu koji glasi:

„Korisnik kredita se obvezuje Kreditoru platiti temeljem ovog Ugovora sve naknade i troškove sukladno Odluci o kamatama i naknadama Kreditora, a naročito sljedeće naknade: 5.1. Naknada za odobrenje kredita: 1,75% jednokratno na iznos odobrenog kredita.“

II. Nalaže se tuženiku, kao pravnom sljedniku iza VOLKSBANK d.d., isplatiti tužitelju Druga fundacija SPV d.o.o. na ime plaćene naknade iznos od 959,67 € s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 14. ožujka 2008. pa do isplate, po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, odnosno koja je do 31. srpnja 2015. određena, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, te nadalje, od 01. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01. siječnja 2023. godine pa do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. godine pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja 2024., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 01. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizlašla iz natječajnih postupaka za

varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.076,14 € zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 9. lipnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja 2024., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na 01. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

I. Tužitelj u tužbi tvrdi da su Stjepan Filipić korisnik kredita i pravni prednik tuženika su 31. siječnja 2008. sklopili Ugovor o kreditu br. 312418 i osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama kojim je pravni prednik tuženika kao kreditor odobrio i stavio na raspolaganje korisniku kredita kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 90.000,00 CHF obračunato po kupovnom tečaju za devize kreditora važećem na dan korištenja kredita, s rokom otplate od 20 godina. U članku 5. Ugovora o kreditu pod nazivom „NAKNADE” korisnik kredita se obvezuje kreditoru platiti temeljem Ugovora o kreditu sve naknade i troškove sukladno Odluci o kamata i naknadama. Nadalje u točki 5.1. Ugovora o kreditu propisana je naknada za odobrenje kredita : 1,75% jednokratno na iznos odobrenog kredita, pa je korisniku kredita 13. ožujka 2008. prilikom isplate kredita naplaćena naknada u iznosu od 959,67 € koja je naplaćena od iznosa odobrenog kredita. Dodaje da je Ugovor o kreditu standardizirani (tipski) ugovor kojeg je sastavio tuženik te da se o toj odredbi nije pojedinačno pregovaralo i da ta odredba nije jasna i razumljiva jer iz nje ne proizlazi što konkretno ulazi u trošak obrade kreditnog zahtjeva. Navodi da je ta odredba prouzročila znatnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka na štetu potrošača, kao i da su korisnik kredita i tužitelj sklopili Ugovor o ustupu tražbine 10. lipnja 2023. kojim je tražbina prenesena tužitelju. Tužbenim zahtjevom traži utvrđenje ništetnosti odredbe čl. 5. Ugovora o kreditu te isplatu iznosa od € sa zakonskim zateznim kamata.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu prvenstveno ističe nedostatak aktivne legitimacije, prigovor zastare, da se o naknadi za obradu i administraciju pregovaralo, da su odredbe o navedenoj naknadi jasne, uočljive i lako razumljive te da tuženik nije koristio nepoštenu poslovnu praksu. Tuženik je na ročištu 18. veljače 2025. učinio nespornom činjenicu da je utužena naknada u iznosu od 959,67 € naplaćena od korisnika kredita 13. ožujka 2008. ali predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

3. Sud je u dokaznom postupku prema čl. 220. st. 2. (Narodne novine 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 62/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, 146/25 - ZPP) proveo dokaze uvidom u dokumentaciju i to u obavijest o preuzimanju tražbine (list 9 i 15 spisa), u izjavu svjedoka Stjepana Filipčić (list 10 i 11 spisa), u dopis tuženika korisniku kredita (list 14 spisa), u prometnu karticu po kreditu (list 16 do 36 spisa), u ugovor o ustupu tražbine (list 37 do 40 spisa), u Aneks 1 ugovora o kreditu (list 43 do 47 spisa), u ugovor o kreditu (list 48 do 59 spisa), u izvadak iz zemljišne knjige (list 60 spisa) i saslušao svjedoka Stjepana Filipčić. Sud je pročitao sudsku praksu i članke koje su stranke dostavile u spis.

4. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a, ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.
5. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenje ništetnosti odredbe čl. 5. Ugovora o kreditu te za isplatu iznosa od 959,67 € s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.
6. Nije sporno da su prednik tuženika i korisnik kredita Stjepan Filipčić sklopili Ugovor o kreditu br. 312418 i osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama radi konverzije kredita s valutnom klauzulom 31. siječnja 2008.
7. Iz Ugovora o kreditu proizlazi da se radi o potrošačkom ugovoru jer korisnik kredita nije obrtnik, niti trgovac pojedinac, već fizička osoba koja ne obavlja registriranu djelatnost pa se radi o potrošaču sukladno odredbi čl. 3. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 96/03 – dalje u tekstu: ZZP) koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu. Čl. 2. Ugovora o kreditu određeno je da je namjena kredita kupnja stana u Zagrebu, a niti iz jednog dokaza ne proizlazi da bi korisnik kredita bio obrtnik ili trgovac, odnosno da bi ta pokretnina bila korištena u bilo kakve poslovne svrhe.
8. Iz iskaza svjedoka Stjepana Filipčić proizlazi da je kredit podigao za adaptaciju kuće na Braču u iznosu od 90.000,00 CHF, dobio je već sastavljeni ugovor na potpis, a u banci mu nitko nije rekao da će mu biti naplaćena naknada za obradu kredita, a ni o čemu nije mogao pregovarati.
9. Čl. 1. Ugovora o kreditu ugovoreno je da tuženik odobrava i stavlja na raspolaganje korisniku kredita 90.000,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti po kupovnom tečaju za devize kreditora važećem na dan korištenja kredita.
10. Uvidom u Ugovor o kreditu sud je utvrdio da je čl. 5. Ugovora o kreditu, ugovorena naknada od 1,75% jednokratno na iznos odobrenog kredita., čl. 5.2. naknada za izvršenu konverziju 0,5% od iznosa stanja glavnice na dan konverzije te stvarne troškove koje kreditor ima zbog promjene uvjeta financiranja.
11. Iz Ugovora o ustupu/prijenosu tražbine (cesiji) je utvrđeno da su Stjepan Filipčić i tužitelj sklopili taj Ugovor 10. lipnja 2023. i ugovorili da Stjepan Filipčić ustupa tužitelju novčanu tražbinu prema tuženiku nastalu po osnovi ništetnih odredbi Ugovora o kreditu sklopljenog između Stjepan Filipčić i tuženikova prednika Volksbank d.d., i to tražbina s osnove ništetnih odredbi Ugovora o kreditu na povrat preplaćenih iznosa s naslova valute, kamata i svih plaćenih naknada.
12. Tražbina iz Ugovora o ustupu potraživanja je odrediva, tj. činidba koja je predmet ustupa je odrediva, bez obzira na to što u Ugovoru o ustupu tražbine nije naveden konkretan novčani iznos. Ugovor o ustupu tražbine sadrži podatke o vjerovniku, dužniku i pravnom temelju tražbine koja se ustupa, te je vidljivo da se ustupa cjelokupna tražbina ustupitelja prema tuženiku po osnovi ništetnih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu. Takvim naznačivanjem predmeta cesije činidba je odrediva jer je ustupljena cjelokupna tražbina, vidljivo je koja tražbina je ustupljena, a visina te tražbine se može utvrditi s obzirom na to da se može utvrditi u kojem iznosu

je korisnik kredita platio naknadu za obradu kreditnog zahtjeva odnosno ta činjenica među strankama nije sporna.

13. Odredbom čl. 80. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 78/15, 29/18 – dalje: ZOO) propisano je da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga.

14. Tražbina koje je predmet Ugovora o ustupu potraživanja nije strogo osobne naravi bez obzira na to što je ustupitelj potrošač sukladno čl. 3. ZZP-a, a primatelj je pravna osoba (dakle, nije potrošač). Tražbina koje je predmet ustupa je novčana tražbina, a novčane tražbine nisu strogo osobne naravi neovisno o svojstvu ustupitelja kao potrošača, niti se njihova narav protivi ustupu.

15. Promjena u osobi vjerovnika ne utječe na identitet tražbine pa nije odlučno to što je ustupitelj potrošač, a primatelj nije. Identitet tražbine ustupom nije promijenjen što proizlazi iz odredbe čl. 84. st. 1. ZOO-a kojom je propisano da primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja. Dakle, novčana tražbina potrošača na temelju potrošačkog ugovora zadržava takvo svojstvo i nakon ustupa tražbine osobi koja nije potrošač. To znači da se i u odnosu tužitelja kao primatelja te tražbine i tuženika kao dužnika primjenjuju propisi koji se odnose na zaštitu potrošača kao i pravomoćna presuda donesena u kolektivnom sporu. Tužitelj ima pravo tražiti isplatu temeljem potraživanja svoga prednika budući da se ne radi tražbini strogo osobne naravi. Ustupom tražbine nije došlo do promjene identiteta tražbine i tužitelj ima sva prava prema tuženiku koja je imao i vjerovnik Ivana Matković Mikulić. Slijedom navedenog, tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije nije osnovan.

16. Nadalje, i Europski sud zauzima takvo pravno stajalište u presudi C-383/18 od 23. svibnja 2019. (sudska praksa je javno dostupna na Internetskim stranicama Europskog suda). Europski sud je u točki 20. obrazloženja presude C-383/18 zauzeo sljedeće stajalište: "Uvodno valja pojasniti kako okolnost da se sporovi u glavnom postupku vode isključivo između prodavatelja robe ili pružatelja usluga ne predstavlja prepreku primjeni Direktive 2008/48 o ugovorima o potrošačkom kreditu. Naime, kao što je to naveo nezavisni odvjetnik u točki 24. svojeg mišljenja, područje primjene te direktive ne ovisi o identitetu stranaka u predmetnom sporu, nego o svojstvu stranaka ugovora o kreditu. Međutim, u ovom slučaju potraživanja koja su predmet sporova u glavnom postupku proizlaze iz triju ugovora o potrošačkom kreditu sklopljenih između triju potrošača i triju tuženika u glavnom postupku te su prenesena na tužitelja u glavnom postupku nakon prijevremenog ispunjenja obveza prema navedenim ugovorima."

17. Prema utvrđenju ovoga suda, u ovom se slučaju ne radi o ustupanju tražbine iz Ugovora o kreditu, već o ustupanju tražbine po osnovi stjecanja bez osnove jer je korisnik kredita isplatio banci iznose na temelju ništetne odredbe Ugovora o kreditu. Tražbina povrata tako plaćenih iznosa sadržajno predstavlja tražbinu po osnovi stjecanja bez osnove jer se ništetna odredba ugovora smatra kao da nije niti ugovorena.

18. Svjedok Stjepan Filipčić je iskazao da nije imao nikakvu mogućnost utjecati na sadržaj Ugovora o kreditu pa tako niti na odredbe čije utvrđenje ništetnosti je predmet

tužbenog zahtjeva. Iz navedenog iskaza kao niti iz bilo kojeg drugog dokaza u spisu ne proizlazi da se o predmetnoj odredbi pojedinačno pregovaralo ili da bi korisnik kredita imao bilo kakvu mogućnost utjecati na sadržaj te odredbe. Predmetni Ugovor o kreditu predstavlja tipski ugovor kojeg je sastavio tuženik. Korisnik kredita je iz ugovorne odredbe čl. 5. Ugovora o kreditu mogao zaključiti koji je iznos administrativne naknade za obradu kredita s obzirom na to da je određen postotkom od ukupnog iznosa kredita, ali nije bio informiran o razlozima koji opravdavaju plaćanje te naknade (koje usluge i koji troškovi tu ulaze i u kojoj visini svaki od njih).

19. Prema odredbi čl. 81. st. 1. ZZP-a ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača., a prema odredbi st. 2. tog članka, smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca.

20. Zbog toga sud utvrđuje da je odredba koja je predmet tužbenog zahtjeva za utvrđenje ništetnosti, ništetna sukladno odredbama čl. 81., 83. i 87. st. 1. ZZP-a. Međutim, ništetnost odredbi o naknadi za obradu kredita ne povlači za sobom ništetnost cijelog Ugovora jer Ugovor može opstati i bez te odredbe sukladno odredbi čl. 324. st. 1. ZOO-a.

21. Prema odredbi čl. 323. st. 1. ZOO-a u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Dakle, posljedica ništetnosti predmetne ugovorne odredbe je da svaka stranka vraća ono što je primila na temelju te odredbe, tj. svaka stranka ima pravo na povrat onog što je dala. Slijedom navedenog, obveza tuženika po osnovi ništetne odredbe o naknadama sukladno odredbi čl. 323. st. 1. ZOO-a je vratiti tužitelju iznos od 959,67 €.

22. Tuženikov prigovor zastare nije osnovan. Tražbina po osnovi povrata onoga što je stranka primila na temelju ništetne odredbe zastarijeva u općem zastarnom roku od 5 godina sukladno odredbi čl. 225. ZOO-a jer za tu tražbinu nije propisan poseban zastarni rok. Zastara restitucijskog zahtjeva po osnovi ništetne odredbe o naknadi za odobrenje kredita počinje teći od pravomoćnosti presude kojom se utvrđuje ništetnost te odredbe što znači da zastara te tražbine još nije počela niti teći jer tužitelj u ovom postupku traži utvrđenje ništetnosti te odredbe (takvo stajalište zauzima Vrhovni sud Republike Hrvatske).

23. U odnosu na zatezne kamate prema odredbi čl. 1115. ZOO-a kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Tuženik kao trgovac je morao znati i da je odredba o naknadi za odobrenje kredita ništetna jer nije dao nikakve obavijesti korisniku kredita o tome od kojih konkretnih troškova se ta naknada sastoji, niti je to vidljivo iz ugovora. Zbog toga, zatezne kamate teku od prvoga dana iza dana izvršenog plaćanja tj. od 14. ožujka 2008. Stopa zatezne kamate određena prema odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a za ostale odnose jer tražbina ne proizlazi iz trgovačkog ugovora.

24. Slijedom navedenog odlučeno je kao u točkama I. i II. izreke ove presude.

25. Tužitelju koji je uspio u sporu priznat je trošak sastava tužbe po Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23, dalje: Tarifa) u iznosu od 200,00 €, sastav podneska od 21. listopada 2024. po (Tbr. 8/1) u iznosu od 200,00 €, za zastupanje na ročištu 18. veljače 2025., i 19. svibnja 2026. (Tbr. 9/1) u iznosu od po 200,00 €, za zastupanje na ročištu 3. listopada 2025. (Tbr. 9/5) u iznosu od 50,00 € i pristup na ročište za objavu presude (Tbr. 9/4) u iznosu od 100,00 €, dakle ukupno 950,00 € uvećano za PDV u iznosu od 237,50 €, sudska pristojba na tužbu i presudu u iznosu od po 138,64 € o sveukupno iznosi 1.326,14 €, slijedom čega je odlučeno kao u točki III. izreke ove presude.

26. Tužitelju ne pripada naknada za zastupanje na ročištu 17. veljače 2026. u iznosu od 250,00 € zajedno s PDV-om jer je trošak tog ročišta, bez obzira na uspjeh u parnici, dosuđen tuženiku u iznosu od 250,00 € jer je ročište odgođeno na prijedlog tužitelja zbog ne pristupa svjedoka kojeg je on predložio.

27. Tužitelju ne pripada naknada za pribavljanje potvrde o o visini naknade za obradu kredita jer iz odgovora tuženika proizlazi da je potvrda dostavljena Stjepanu Filipić a ne tužitelju, dakle, sve i da se radi o opravdanom trošku, isti nije nastao tužitelju, već korisniku kredita osobno pa je već iz tog razloga neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu tog "troška" (u svakom slučaju se ne radi o odvjetničkom trošku u smislu odredbe Tbr. 36 OT-a na koju se poziva tužitelj), dakle odvjetnički trošak sastava navedenog dopisa je bio nepotreban za vođenje predmetne parnice, u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a.

28. Tuženiku, iako nije uspio u sporu pripada naknada za zastupanje na ročištu 17. veljače 2026. u iznosu od 250,00 € zajedno s PDV-om, dok je u ostalom dijelu njegov zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 1.000,00 € temeljem čl. 154. st.1. ZPP-a odbijen kao neosnovan.

29. Prijebojem troška priznatog tužitelju i troška priznatog tuženiku (1.326,14 € - 250,00 € = 1.076,14 €) slijedom čega je odlučeno kao u točki III izreke presude.

Zagreb, 9. lipnja 2026.

Sudac
Maja Jurovicki

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena ako je stranka bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, odnosno u roku od 15 dana od primitka presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku

DNA

- Tužitelju po punomoćniku
- Tuženiku po punomoćniku
- Kal 30 dana

Broj zapisa: **9-30889-25091**

Kontrolni broj: **094f5-7691c-6386f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.